

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

**Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl**

Lublin, dnia 8 czerwca 2010r.

RLU – 61 – 11/10/PM
za p.o.

Decyzja RLU Nr 5/ 2010

I.

Na podstawie art. 27 ust. 2, w związku z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 w/w ustawy, oraz § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz. 887),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu, przeciwko przedsiębiorcom: **Barbarze Danucie Gąsowskiej i Dariuszowi Korolczukowi wspólnikom spółki cywilnej Agencja „Dominium” s.c. Pośrednictwo w obrocie nieruchomości** z siedzibą w Białymstoku, w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, poprzez stosowanie:

we wzorcu „Umowy pośrednictwa w sprzedaży” oraz we wzorcu „Umowy pośrednictwa w sprzedaży na wyłączność” postanowienia o treści: **„Zamawiający i Pośrednik oświadczają, że postanowienia umowy zostały ustalone w drodze negocjacji i są one zgodne z ich interesami. Strony akceptują przedmiotowe postanowienia bez zastrzeżeń.”**,

które jest postanowieniem umownym wpisanym na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone,

uznaje się w/w praktykę za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 26 lutego 2010r.

II.

Na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 w/w. ustawy i § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107 poz.887)

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na przedsiębiorców **Barbarę Danutę Gąsowską i Dariusza Korolczuka wspólników spółki cywilnej Agencja „Dominium” s.c. Pośrednictwo w obrocie nieruchomości z siedzibą w Białymstoku** obowiązek wykreślenia z umów już istniejących w obrocie prawnym i będących w trakcie wykonywania zakwestionowanego wyżej postanowienia, poprzez ich aneksowanie, w terminie 3 (słownie: trzech) miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: *Prezesem Urzędu*) przeprowadził postępowania wyjaśniające (sygn. RLU-405-32/09/JS) w sprawie ustalenia treści wzorca w umowach pośrednictwa stosowanych przez biura nieruchomości na terenie miasta Białystok którego celem było ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów w/w ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W trakcie w/w postępowania Prezes Urzędu zebrał materiał dowodowy, między innymi wzorce Umowy pośrednictwa w sprzedaży oraz Umowy pośrednictwa w sprzedaży na wyłączność stosowane przy podpisywaniu umów z konsumentami w latach 2008-2009 przez Agencję „Dominium” s.c. Barbara Danuta Gąsowska, Dariusz Korolczuk z siedzibą w Białymstoku, (zwany dalej: *przedsiębiorcą*)

W toku prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalił, iż przedsiębiorca we wzorcach umownych „Umowy pośrednictwa w sprzedaży” oraz „Umowy pośrednictwa w sprzedaży na wyłączność” stosuje postanowienie, którego treść można uznać za tożsamą z postanowieniem, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ kodeksu postępowania cywilnego (zwanego dalej: *Rejestrem*).

Mając to na uwadze, Postanowieniem nr 61/2010 z dnia 8 marca 2010r. wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie (...) polegającej na stosowaniu we wzorcach umownych „Umowy pośrednictwa w sprzedaży” oraz „Umowy pośrednictwa w sprzedaży na wyłączność” postanowienia, które zostało wpisane do Rejestru, o którym stanowi art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego* o treści: **„Zamawiający i Pośrednik oświadczają, że postanowienia umowy zostały ustalone w drodze negocjacji i są one zgodne z ich interesami. Strony akceptują przedmiotowe postanowienia bez zastrzeżeń.”**

Przedsiębiorca ustosunkowując się do przedstawionego mu zarzutu, pismem z dnia 22 marca 2010r. poinformował, że uznaje zasadność postawionych mu zarzutów oraz oświadczył, że wykreślił kwestionowaną klauzulę z obecnie obowiązujących wzorców umów zawieranych z konsumentami. Przedstawił również nowe wzorce umów z których powyższa klauzula została wykreślona oraz cztery kopie umów zawartych z konsumentami według w/w nowych wzorców. Wniósł również o wydanie przez Prezesa UOKiK „*decyzji stwierdzającej zaniechanie stosowanych praktyk oraz nie wydawanie decyzji o nałożeniu kary*”.

Pismem z dnia 20 kwietnia 2010r. Prezes Urzędu zawiadomił przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z nim w Delegaturze UOKiK w Lublinie, z którego to prawa przedsiębiorca nie skorzystał.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Barbara Danuta Gałowska zamieszkała w Białymstoku (wpis do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 5192) oraz Dariusz Korolczuk zamieszkały w Białymstoku (wpis do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 5192) są współnikami spółki cywilnej Agencja „Dominium” Pośrednictwo w obrocie nieruchomościami z siedzibą w Białymstoku.

W ramach prowadzonej działalności przedsiębiorcy zawierają z konsumentami umowy pośrednictwa w zbyciu praw do nieruchomości oraz umowy na wyłączność pośrednictwa w zbyciu praw do nieruchomości.

Projekty umów przedstawiane konsumentom, przygotowane z góry przed zawarciem umowy, zawierają gotowe jednolite postanowienia, wpisywane następnie do konkretnych umów, stanowiąc tym samym wzorec umowy w rozumieniu art. 384 § 1 k.c.

Stosowane przez przedsiębiorców, projekty umów zawierały, między innymi następujące postanowienie:

§ 7.1 „Zamawiający i Pośrednik oświadczają, że postanowienia umowy zostały ustalone w drodze negocjacji i są one zgodne z ich interesami. Strony akceptują przedmiotowe postanowienia bez zastrzeżeń.”

Pismem z dnia 22 marca 2010r. przedsiębiorcy poinformowali, że uznają zasadność postawionych zarzutów oraz oświadczyli, że wykreślili kwestionowaną klauzulę z obecnie obowiązujących wzorców umów zawieranych z konsumentami. Kolejnym pismem z dnia 31 marca 2010r. przedsiębiorcy oświadczyli, że od lutego 2010r. zaprzestali zawierania umów zawierających kwestionowaną klauzulę oraz przedstawili nowe wzorce umów z których powyższa klauzula została wykreślona. Pierwsza umowa z konsumentem zgodna z nowym wzorcem została podpisana w dniu 26 lutego 2010r.

Prezes UOKiK ustalił, że do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ kodeksu postępowania cywilnego pod numerem 461, wpisano w dniu 5 maja 2005r., na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 11 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII Amc 70/04, następujące postanowienie:

„Korzystając z prawa do indywidualnego uzgodnienia warunków umowy wnoszę o zmianę następujących elementów umowy:..... poprzez nadanie im brzmienia jak w załączniku do umowy. Pozostałe niewymienione wyżej postanowienia umowy uważam za indywidualnie uzgodnione, akceptując je bez zastrzeżeń, co potwierdzam własnoręcznym podpisem, znając skutki prawne postanowień umowy”

Do dnia wydania niniejszej decyzji w obrocie prawnym znajduje się 87 umów zawierających kwestionowaną przez Prezesa Urzędu klauzulę.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Ad. I.

Zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów można postawić wyłącznie przedsiębiorcy.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)* ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095 ze zm.), a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Barbara Danuta Gąsowska oraz Dariusz Korolczuk prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą **Agencja „Dominium” s.c. Pośrednictwo w obrocie nieruchomości** z siedzibą w Białymstoku są więc przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)*.

Aby rozstrzygnąć sprawę w oparciu o przepisy ustawy *o ochronie (...)* niezbędnym jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Wykazanie tej okoliczności, upoważnia dopiero Prezesa UOKiK do realizacji celu ustawy, którym zgodnie z jej art. 1 ust 1, jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się i dotyczy ochrony interesu szerszej, bliżej nieokreślonej grupy konsumentów, którzy są lub mogą być zleceniodawcami przedsiębiorcy.

Skarżonym przedsiębiorcom przedstawiono zarzuty naruszenia art. 24 ust 1 i 2 pkt. 1 ustawy *o ochronie (...)*, który stanowi, iż, *„Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”* Zgodnie z ust. 2 pkt. 1 tegoż artykułu *„Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. (...).”*

Aby działania przedsiębiorcy mogły zostać uznane za sprzeczne z powołanym wyżej przepisem art. 24 ustawy antymonopolowej, winny więc spełniać łącznie następujące przesłanki:

- ujawniać się w obrocie konsumenckim – a więc w relacjach pomiędzy podmiotem posiadającym przymiot przedsiębiorcy a konsumentami,
- stanowić działanie bezprawne,
- naruszać jednocześnie zbiorowy interes konsumentów.

Zgodnie z art. 4 pkt 11 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 22¹k.c. za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Niekwestionowana przez uczestnika postępowania okoliczność zawierania umów na świadczenie usług w zakresie pośrednictwa w zbyciu praw do nieruchomości z osobami fizycznymi, na potrzeby zaspokojenia ich potrzeb, jednoznacznie potwierdza fakt spełnienia pierwszej z przesłanek powołanego wyżej przepisu ustawy antymonopolowej.

Wykazano zatem spełnienie pierwszej z w/w przesłanek.

Odnosnie drugiej przesłanki, tj. **bezprawności**, rozumianej jako działania sprzecznego z przepisami prawa podnieść należy, iż przedsiębiorcom postawiony został zarzut naruszenia art. 24 ust 1 i 2 ustawy o ochronie (...), polegający na stosowaniu w umowach zawieranych z konsumentami postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Zakaz stosowania postanowień wpisanych do rejestru dotyczy nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz również innych przedsiębiorców.

Art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w w/w Rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego.

Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż „(...) stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)”. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przedstawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie

w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...)

Nie jest, zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Stąd niedozwolone będą także postanowienia umów, mieszczące się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

W ocenie Prezesa Urzędu zakwestionowany w niniejszym postępowaniu, stosowany przez przedsiębiorców, zapis § 7.1. wzorców umów: „Umowy pośrednictwa w sprzedaży” i „Umowy pośrednictwa w sprzedaży na wyłączność” o treści: *„Zamawiający i Pośrednik oświadczają, że postanowienia umowy zostały ustalone w drodze negocjacji i są one zgodne z ich interesami. Strony akceptują przedmiotowe postanowienia bez zastrzeżeń”* jest tożsamy treścią klauzuli wpisanej do Rejestru pod **nr 461** na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie, Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 11 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII Amc 70/04- *„Korzystając z prawa do indywidualnego uzgodnienia warunków umowy wnoszę o zmianę następujących elementów umowy: poprzez nadanie im brzmienia jak w załączniku do umowy. Pozostałe niewymienione wyżej postanowienia umowy uważam za indywidualnie uzgodnione, akceptując je bez zastrzeżeń, co potwierdzam własnoręcznym podpisem, znając skutki prawne postanowień umowy”*.

W ocenie Prezesa UOKIK postanowienie kwestionowane jest tożsame z wyżej przytoczoną klauzulą wpisaną do rejestru z uwagi na tożsamość skutków jakie wywołują one w stosunku do konsumenta. W każdym z wzorców przedsiębiorca zamieszcza zapis o tym, że warunki umowy zostały negocjowane z konsumentem i konsument je w pełni akceptuje. Zapis taki stanowi klauzulę abuzywną ponieważ narusza art. 385 (1) par.1 kc tj. kształtując prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interes. Zapis ten ma bowiem na celu związanie konsumenta treścią umowy zawartej z przedsiębiorcą poprzez pisemne zagwarantowanie, że umowa była uzgadniania z konsumentem indywidualnie. Tymczasem pomimo zamieszczenia takiego zapisu w treści umowy, faktycznie konsument mógł nie mieć żadnej możliwości jej negocjowania.

Zatem skoro oceniane postanowienie mieści się w hipotezie wymienionej klauzuli wpisanej do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod **nr 461** uznać należy, że są one tożsame.

Udowodniono zatem, że działania Przedsiębiorcy stosującego postanowienia wzorca umownego uznanego za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu Postępowania Cywilnego, miały charakter bezprawny.

Wykazano zatem spełnienie drugiej z w/w przesłanek.

W okolicznościach sprawy wykazano spełnienie również trzeciej przesłanki. Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów ma bowiem miejsce wtedy, gdy działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości, to jest, w sytuacji gdy skierowane jest nie tylko do wyodrębnionej indywidualnie grupy konsumentów, lecz szerszego nieograniczonego liczbowo kręgu osób, do których dotarła i dotrzeć może oferta przedsiębiorcy. W rozpatrywanej sprawie wyżej wymienione warunki zostały spełnione. Oferta pośrednictwa w zbyciu praw do nieruchomości zawierająca niedozwoloną klauzulę

adresowana jest bowiem przez przedsiębiorcę nie do ściśle zindywidualizowanego konkretnego konsumenta lecz do z góry nieokreślonej, niemożliwej do zidentyfikowania liczby kontrahentów – konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że wszystkie, wymienione wyżej, ustawowe przesłanki art. 24 ust. 1 i 2 pkt. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie (...)* zostały wykazane i udowodnione. Przedsiębiorcy stosowali wzorce umowne, których treść zawierała postanowienie uznane za niedozwolone.

Jednocześnie należy stwierdzić, że przedsiębiorcy zmienili stosowane przez siebie w obrocie prawnym wzorce umowne, wykreślając z nich kwestionowaną klauzulę. Od 26 lutego 2010r. zawierane umowy z konsumentami nie zawierają bowiem w/w klauzuli.

W związku z powyższym, zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie (...)*, Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdza zaniechanie jej stosowania.

Biorąc pod uwagę wymienione okoliczności orzeczono, jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

Ad. II.

Jak stwierdzono w pkt I sentencji niniejszej decyzji przedsiębiorcy stosowali praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów poprzez stosowanie we wzorcach umów: „Umowy pośrednictwa w sprzedaży” i „Umowy pośrednictwa w sprzedaży na wyłączność” postanowienia o treści: **„Zamawiający i Pośrednik oświadczają, że postanowienia umowy zostały ustalone w drodze negocjacji i są one zgodne z ich interesami. Strony akceptują przedmiotowe postanowienia bez zastrzeżeń.”**, które jest tożsame z postanowieniem umownym wpisanym na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Zgodnie z art. 27 ust 4 Prezes Urzędu może zobowiązać przedsiębiorcę do usunięcia skutków naruszenia zakazu, które praktyka ta wywołała i które w dalszym ciągu trwają. W związku z tym, że do dnia wydania niniejszej decyzji w obrocie prawnym znajduje się 87 umów zawartych na podstawie wzorców umownych zawierających kwestionowaną klauzulę, Prezes Urzędu stwierdził za celowe zobowiązanie przedsiębiorców do wykreślenia z umów już istniejących w obrocie prawnym i będących w trakcie wykonywania zakwestionowanego wyżej postanowienia, poprzez ich aneksowanie, w terminie 3 (słownie: trzech) miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

W ocenie Prezesa Urzędu wykreślenie kwestionowanej klauzuli ze wzorców umownych oraz zobowiązanie przedsiębiorców do aneksowania umów zawartych na podstawie wcześniejszych wzorców w sposób wystarczających zabezpiecza i chroni interesy konsumentów.

Biorąc pod uwagę wymienione okoliczności orzeczono, jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w Lublinie.

*Z up. Prezesa UOKiK
Dyr. Delegatury w Lublinie
Ewa Wiszniowska*

Otrzymują:

1. Barbara Gąsowska
Agencja Dominium s.c.
[REDACTED]
[REDACTED] Białystok

2. Dariusz Korolczuk
Agencja Dominium s.c.
[REDACTED]
[REDACTED] Białystok

a/a